

THÁI ĐỘ “VÔ CẢM”

Vietnamese Refugees board U.S. Navy LST at Haiphong.

Diệp Mỹ Linh

Vô tình thấy bản tin cũ, với tựa đề: “Prayers and tears mark 20 years since the Indian Ocean tsunami that killed some 230,000 people”, by Reza Saifullah and Edna Tarigan, trên Associated Press, Updated 8:36 AM CST, December 26, 2024, tôi tò mò, “bấm” vào, đọc tiếp:

BANDA ACEH, Indonesia (AP) — People gathered in prayer and visited mass graves in Indonesia’s Aceh province on Thursday to mark 20 years since the massive Indian Ocean tsunami hit the region in one of modern history’s worst natural disasters.

Many wept as they placed flowers at a mass grave in Ulee Lheue village, where more than 14,000 unidentified tsunami victims are buried. It is one of several mass graves in Banda Aceh, the capital of Indonesia’s northernmost province, which was one of the areas worst hit by a magnitude 9.1 earthquake and the massive tsunami it triggered...

Đọc đến đây, tôi bị xúc động mạnh, tự hỏi: Cũng là người Á-Đông, tại sao người Indonesians lại có tâm hồn vĩ đại và trái tim đầy ắp tình người để đặt vòng hoa tưởng niệm hơn 14 ngàn nạn nhân của sóng thần và địa chấn xảy ra cách nay 20 năm?

Còn người Việt Nam?

Hai cuộc chiến tàn khốc trên quê hương Việt Nam do người cộng sản Việt Nam (csVN) – dùng vũ khí của Trung cộng và Nga – chủ xướng/xách động để đánh Pháp/đánh Mỹ có cần thiết hay không mà phải đưa cả triệu triệu người, gồm Việt Nam/Pháp/Mỹ, vào cõi chết?

Như trong vài bài trước tôi đã viết: Pháp, cũng như Mỹ, muốn hiện diện tại Việt Nam chỉ với mục đích ngăn chặn sự bành trướng của Trung cộng trên Biển Đông. So sánh tình trạng Biển Đông trước 1975 và sau 1975, quý độc giả cũng sẽ nhận ra hệ quả tệ hại trên Biển Đông sau khi quân đội Hoa Kỳ rút khỏi miền Nam Việt Nam!

Chỉ còn khoảng hơn 02 tháng nữa là đúng 50 năm ngày kết thúc cuộc chiến tương tàn trên Quê Hương Việt Nam. Người Việt Nam cùng thời đại với tôi – thuộc miền Nam Việt Nam – chắc chắn vẫn chưa thể nào quên được những cuộc tấn công rất quy mô/tàn bạo/dã man do người csVN vượt vĩ tuyến 17, xâm phạm các Hiệp Định Ngung Chiến, tạo nên cho người miền Nam chúng tôi.

Theo sự ghi nhận của Wikipedia, năm 1995, Việt Nam loan báo về sự thiệt hại nhân mạng trong cuộc chiến trên đất nước Việt Nam, từ 1954-1975, là: Khoảng 02 triệu thường dân, thuộc cả 02 miền Nam/Bắc; khoảng hơn 01 triệu “bộ đội ông Hồ” và Việt cộng. Quân Lực Hoa Kỳ phỏng đoán khoảng từ 200 ngàn đến 250 ngàn quân thuộc Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) bị thương vong; Nam Hàn, hơn 4,000 quân tử trận; Thái Lan, khoảng 350 quân tử trận; Úc Đại Lợi, thiệt hại khoảng hơn 500 quân; New Zealand khoảng 30 đến 40 quân tử trận; Mỹ, 58,300 quân tử trận hoặc mất tích. Link:

<https://www.britannica.com/question/How-many-people-died-in-the-Vietnam-War>

Không biết bao nhiêu ngàn lần tôi tự hỏi: Tại sao năm 1954, sau khi Hiệp Ước đình chiến được ký kết – trước khi “bộ đội ông Hồ” tập kết ra Bắc – “bộ đội ông Hồ” đã “gài” lại không biết bao nhiêu cán bộ nằm vùng? Người miền Nam gọi cán bộ nằm vùng là Việt cộng – do hai danh từ Việt Minh/cộng sản ghép lại. Nếu người csVN không có ý đồ đen tối thì tại sao người csVN lại chỉ thị cho “bộ đội ông Hồ” “gài” cán bộ ở lại miền Nam?

Sau tháng 7/1954, chính phủ VNCH được Hoa Kỳ và đồng minh của Hoa Kỳ viện trợ. Chính phủ csVN nhận viện trợ từ Trung cộng/Nga/các nước trong khối cộng sản quốc tế.

Từ đó đến nay, có bao giờ người miền Nam “miệt thị”/lên án hành động của Trung cộng và các nước cộng sản trợ giúp “bộ đội ông Hồ” chưa?

Chưa!

Ngược lại, chính tôi – vì cần tài liệu để tham khảo, thường tìm đọc/nghe/thấy những danh từ/động từ rất khiếm nhã do người csVN “tặng” các cấp lãnh đạo của miền Nam Việt Nam; “tặng” người lính VNCH và người Mỹ. Gần đây, có lẽ đã nhận ra được sự “quá đà” của chính mình, người csVN hơi “dịu giọng” mỗi khi đề cập đến VNCH hoặc người Mỹ. Cũng có thể, bây giờ, người csVN mới nhận thức được rằng: VNCH cũng như người Mỹ không tàn ác như những lời mà người csVN đã bị cấp lãnh đạo csVN “nhồi sọ” từ thuở bé thơ.

Nếu Mỹ “ác”, tại sao năm 1954 – sau khi Hiệp Định Genève được ký kết với thỏa thuận: Nam Việt Nam thuộc Cộng Hòa; Bắc Việt Nam thuộc cộng sản – hơn triệu người Bắc lại rời Hà Nội, xuống “tàu há mồm” (Dương Vận Hạm, LST: Landing Ship Tank) của Mỹ để được Mỹ đưa vào Nam Việt Nam?

Nếu Mỹ ác thì tại sao Hải Quân Mỹ lại đẩy trực thăng xuống biển để dành chỗ cho người Việt di tản, 30/04/1975, được “tá túc” an toàn trên chiến hạm của Mỹ?

Nếu Mỹ ác thì làm thế nào thể hệ di dân thứ hai và thứ ba của người Việt di tản được vào học các trường đại học danh tiếng của Mỹ và thành công vượt bậc như ngày nay?

Nếu Mỹ ác thì tại sao, hiện nay, không biết bao nhiêu ngàn người Việt thuộc thành phần csVN đang sống tại Mỹ?

Ngược lại, nếu người csVN là thành phần tốt, tại sao chưa có cuộc di cư nào của người Việt từ miền Nam ra Bắc?

Nếu người csVN là thành phần tốt, đã “giải phóng?” miền Nam Việt Nam, ngày 30 tháng Tư năm 1975, khỏi sự “kềm kẹp!?” của Mỹ “Ngụy” – như lời tuyên truyền vô ý thức của người csVN – thì tại sao người Việt Nam không ở lại Việt Nam để hưởng thái bình mà người Việt Nam lại liều chết, “tuôn” ra khơi theo Mỹ “Ngụy”?

Cho đến nay – sau gần nửa thế kỷ sống dưới sự cai trị đầy sát máu của người csVN – theo tin trên BBC tiếng Việt, ngày 22/Aug./2024 loan báo: “Một phóng sự vào đầu tháng 5/2024 của Đài Á châu Tự do (RFA) chỉ ra nhiều người Việt Nam chi khoảng 60.000 - 75.000 USD (1,5 tỷ - 1,9 tỷ VND) cho toàn bộ hành trình từ Việt Nam sang Mỹ bất hợp pháp bằng cách băng qua những khu vực nguy hiểm ở Nam Mỹ và Trung Mỹ...”.

Link: <https://www.bbc.com/vietnamese/articles/cy0rqznelpzo>

Câu hỏi được đặt ra – nhưng người csVN không thể nào trả lời một cách lương thiện – là: Lúc nào người csVN cũng lạm dụng hai chữ “nhân dân”, như: Quân đội nhân dân/công an nhân dân/tòa án nhân dân/đại biểu nhân dân/lực lượng vũ trang nhân dân, v.v... Nhưng tại sao khi các “lực lượng nhân dân” này của csVN đi đến đâu thì máu của nhân dân Việt Nam cũng tuôn tràn lênh láng?

Nếu quý độc giả trẻ, sinh sau 1975, chưa hề thấy cảnh người csVN tàn sát dân lành, nghĩ rằng Diệp Mỹ Linh viết không thật thì kính mời quý vị vào Google, tìm đọc cuốn tài liệu lịch sử Hải Quân VNCH Ra Khơi, 1975, do Diệp Mỹ Linh biên soạn. Trang 79, Chương V, ghi lại Những Biến Chuyển Quân Sự và Các Cuộc Rút Quân thì quý vị sẽ rõ!

Trong tất cả Các Cuộc Rút Quân đẫm máu do Hải Quân VNCH thực hiện dọc miền Duyên Hải Việt Nam, đến tháng 03/2025 là đúng nửa thế kỷ, quý vị sẽ nhận ra ai – Hải Quân VNCH hay “quân đội nhân dân” csVN – đã cứu vớt người dân vô tội và ai đã từ triền núi dùng hỏa tiễn 120 ly bắn vào đoàn người đang chạy loạn trên quốc lộ I hoặc đang chờ chiến hạm của Hải Quân VNCH vào đón!

Trong suốt 50 năm qua, 1975-2025, số người Việt Nam chết dọc bờ biển/dọc quốc lộ I/trên đèo Hải Vân/đèo Cả/đèo Rù Ri vì hỏa tiễn 120 ly do người csVN bắn, đã được người Việt Nam nào – không liên hệ ruột thịt – cầu nguyện/nhắc tên/thấp nhan/đặt một cành hoa để tưởng nhớ chưa?

Chưa!

Cũng trong suốt nửa thế kỷ qua, biết bao nhiêu ngàn người Việt phải vùi thây trên biển cả để trốn chạy khỏi sự cai trị đầy sắc máu của người csVN; bao nhiêu ngàn người Việt xuất cảnh lao động – phụ nữ làm điếm/phái nam trông cần sa; rồi bị bắt/nhốt tù – đã phải chết trong tù, đã có ai nhắc tên/cầu nguyện/thấp nhan/đặt một cành hoa để tưởng nhớ chưa?

Chưa!

Cũng trong cuộc chiến vừa qua, 1954-1975, biết bao em bé chăn trâu/chăn bò – khoảng 12/13 tuổi – được người csVN chiêu dụ rồi đưa ra chiến trận để trở thành “anh hùng nhí”/“anh hùng trẻ tuổi”. Người csVN đã ghi trên Wikipedia với một danh sách dài/đầy đủ tên tuổi và hình ảnh của những em bé quê, ôm súng trường “bắn hạ?!” phi cơ phản lực của Mỹ. Thế thì đã bao giờ người csVN nhắc tên/cầu nguyện/thấp nhan/đặt một cành hoa để tưởng nhớ các em bé đáng thương này chưa?

Chưa!

Nhưng, sau khi Diệp Mỹ Linh viết bài chỉ trích sự vô nhân đạo của người csVN khi đưa trẻ em vị thành niên ra mặt trận trong cuộc chiến tương tàn, 1954-1975, thì người csVN đã xóa bỏ (deleted) tất cả tên tuổi/chi tiết của các em bé này khỏi Wikipedia!

Đã không tưởng nhớ nạn nhân người Việt bị thiệt mạng oan uổng dưới nòng súng của chính người csVN và những em bé xấu số đã bị chính người csVN đưa vào chiến trận, mà, trong suốt 50 năm qua, 1975-2025, cứ mỗi độ 30 tháng Tư về, người csVN lại “hồ

hồi/phần khởi” tổ chức những buổi lễ rất “hoành tráng” để ăn mừng ngày cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam!

Còn gì cay đắng và oái ăm hơn khi người csVN “hả hê”/vui thích trong niềm vui “tự sướng” thì người Việt Nam – trong cũng như ngoài nước Việt – đều âm thầm tưởng nhớ và cầu nguyện cho Hương Linh những em bé vị thành niên đã bị người csVN đưa ra chiến trận; người thân/bạn hữu đã tử vong trong cuộc chiến hay đã vùi thân vì hỏa tiễn 120 ly do csVN pháo kích hoặc đã “bỏ thây” trên biển cả khi trốn chạy khỏi sự cai trị đầy sắt máu của người csVN!!

Viết đến đây tôi nhận ra rằng: Người csVN đã vươn lên từ đau thương của dân tộc Việt Nam. Sau khi đạt được “thắng lợi?!” cuối cùng, người csVN không cần phải che đậy thái độ “vô cảm” – chữ của csVN – của người csVN đối với dân tộc Việt Nam nữa! ./.

Điệp Mỹ Linh

Kính mời đọc thêm bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/diepmylinh.html>

www.vietnamvanhien.net

